

[< | Terug](#)

De Lievekamp in Oss laat violiste Iris van Nuland geloven in haar dromen

[Marilou Nillesen](#) [bhic](#)

vertelde op 7 april 2021

bijgewerkt op 6 mei 2021

‘Dat doe je goed zeg!’ Vijf enthousiaste woorden van een juf in 2009, tijdens een open dag van de muziekschool in Oss, liggen aan de basis van de carrière van violiste Iris van Nuland. Dik tien jaar later wint Iris het Prinses Christina Concours, de belangrijkste prijs voor jonge klassieke muzikanten. In theater de Lievekamp vertelt zij waarom juist deze plek van essentieel belang is geweest voor haar ontwikkeling.

foto's Suus Heersema

Pas als ze haar haar wat opzij doet, zie je het: een kleine plek op haar kaaklijn en op haar sleutelbeen. “Een soort eeltplekjes waar je viool op je huid ligt”, legt de 19-jarige Iris uit. Het resultaat van jarenlang vele uren oefenen. “In het begin niet zo veel hoor, toen ik pas begon op de muziekschool die verbonden is met de Lievekamp, denk ik dagelijks een minuut of twintig. Maar op de middelbare school begon mijn dag al met drie kwartier spelen, nog voordat de les begon. Dat was dan nog maar het begin van de dag”, vertelt ze met een stralende lach.

Extra schooldag

Ze zat in de schoolbanken van zowel het Mondriaan College als het Titus Brandsma Lyceum in Oss. Tijdens die schooltijd is ze iedere zaterdag te vinden in Den Haag als externe leerling aan de School voor Jong Talent van het Koninklijk Conservatorium. “Een extra schooldag ja, maar ik keek vooral uit naar de leuke vriendinnen die ik daar zag en met wie ik dan samen ging spelen.”

Den Haag tekent voor een belangrijk deel haar ontwikkeling maar dat doet ook de schoolband van het Mondriaan. “Daar moest ik heel goed luisteren naar wat de rest deed, en daar op inspelen. Ik vond het toen heel leuk om samen muziek te maken en pas achteraf merk je welke vaardigheid je daarmee ontwikkelt.”

Waar Iris zich een leven zonder viool niet kan indenken, leren haar sportieve ouders klassieke muziek pas door hun dochter kennen.

“Maar er was een tijd – ik was een jaar of veertien, vijftien – dat ik me afvroeg of ik het wel aankon. Die competitieve wereld, soms ook afgunstig, altijd de zenuwen of het wel goed zou gaan. Nou, op dat moment won ik het tv-programma Superkids en dat is dan precies het juiste steuntje in je rug.”

“Hier heb ik geleerd om op het podium te durven staan, en te geloven in je dromen”

Ultieme bevestiging

Bovendien hielp op dat moment de sportmentaliteit die ze van haar ouders heeft meegekregen: doorgaan, ook als het even tegenzit. “Het winnen van het Prinses Christina Concours was voor mij de ultieme bevestiging; ik kan dit echt!” Toch heeft Iris nog getwijfeld of ze wel naar het conservatorium zou gaan. “De TU in Eindhoven leek me ook interessant, totdat ik bedacht: als ik niet voor de viool kies, dan krijg ik later spijt. En nu weet ik zeker dat ik de juiste keuze heb gemaakt.” Op het conservatorium in Amsterdam is ze helemaal op haar plek. “Ik geniet er echt van. Ik woon in een gebouw van het conservatorium, om me heen hoor je opera of een pianoconcerto, dat werkt zo inspirerend.”

Haar favoriete plek in Brabant is onmiskenbaar het theater. “De Lievekamp heeft mij zoveel kansen gegeven. Als leerling van de muziekschool mochten we al in de kleine zaal van het theater, en later stond ik solo op het grote podium. Voor het 50-jarig jubileum van het theater mocht ik een prachtig concert geven met een geweldige pianist. De Lievekamp heeft me altijd gesteund. Ik heb hier geleerd om op het podium te durven staan. En geleerd te geloven in je dromen.”

Waar droomt ze nu van, terwijl ze al voor Máxima speelde, met Roel van Velzen in een uitverkocht Ahoy stond en bij Podium Witteman optrad? Even een lichte aarzeling, dan breekt een brede lach door en Iris verklapt: “Concertmeester worden bij het Concertgebouworkest in Amsterdam, dat lijkt me echt fenomenaal! Geen idee of dat ooit gaat, maar dat is echt mijn allergrootste ambitie.”

Foto-onderschrift:

Iris in de Lievekamp, met haar viool: een Wolfram Neureither Montpellier 2015 en strijkstok van Georg Walter Renz